

CAMP HI-SIERRA 2011- PART 1

Đường Lên Đất Trại

*"Đường đi khó không khó vì ngăn sông cách núi,
mà khó vì lòng người ngại núi e sông"*

Đúng vậy, đường lên đất trại Hi-Sierra xe chạy bon bon trên xa lộ, qua nhiều đồi dốc là những hàng cây thẳng tắp thơ mộng đan vào nhau như những bức tranh sơn cùng thủy tận, đến gần đất trại chúng ta phải băng qua đường rừng, tất nhiên là có chút chao đảo ngã nghiêng, lắc lư như con tàu trên biển, bụi bay mịt mù, nhưng có điều chắc chắn rằng chúng đang sống ở Mỹ, những con đường dù có gập ghềnh sỏi đá bao nhiêu mà có người, có xe đã đi qua rồi thì dứt khoát chúng ta đi được, vì chúng ta biết sống ở Mỹ an toàn là trên hết, nếu như những con đường đó không an toàn thì sẽ không bao giờ tồn tại, nếu anh chị nào đã lên Tu Viện Kim Sơn bằng GPS rồi thì sẽ hình dung được con đường ngoằn ngoèo hiểm trở như thế nào.

Điểm hẹn tại tiệm McDonald's

Các em tập trung đến điểm hẹn lúc 7 giờ sáng Chủ Nhật, sau khi check các giấy tờ cần thiết và vài lời dặn dò của Trưởng Kim cùng với sự sắp xếp các em vào các xe, phái đoàn khởi hành đúng 7:30 sáng. Nhân đây cũng xin cảm ơn Trưởng Thân, vào phút cuối phải bỏ dở hết công việc mà thân hành chở các em lên đất trại, vì chúng ta biết vào ngày cuối chúng ta có 6 em không có phương tiện, cũng cảm ơn chị Hà anh Nhân đã cho 2 em quá giang, cảm ơn anh David Lê đã nhận 1 em, cảm ơn anh Thái Nguyễn, anh Hùng Đỗ cũng góp một bàn tay trong việc chuyên chở, đặc biệt là chúng ta phải cảm ơn Trưởng Kim, độc thân một mình mà phải carry những 6 em cùng với các đồ đạc mang theo.

Đoàn xe chạy được hơn hai tiếng thì đến thành phố Oakdale, rồi phái đoàn ghé vào quán "Burger King", đây là quán cố hữu theo lời anh Thân nói, vì đây là chỗ duy nhất mà mỗi lần LD Ra Khơi đi Hi-Sierra đều phải ghé vào, tất nhiên là các em sẽ nghỉ ngơi và mua đồ ăn trưa.

Chỗ dừng chân cổ hữu

Khoảng 11 giờ phái đoàn đã đến đất trại, chúng ta đến sớm nên không bị kẹt xe nhiều, sau khi các em điểm danh và check các giấy tờ cần thiết, các Trưởng cho các em sắp hàng chuẩn bị nhập trại. Nhân đây cũng xin nói sơ qua để các phụ huynh nào không đi, có thể hình dung một chút. Hướng Đạo Hoa Kỳ là một tổ chức quy mô rộng lớn, tất cả các quy trình đều phải làm đúng theo thủ tục nhất định, các em được sắp hàng cùng với các giấy tờ và được interview từng em một, rồi sau đó mỗi em và tất cả các người ở trại đều được cấp một băng đeo tay dính vào người từ ngày đầu đến ngày cuối trại, đây cũng hình thức để phân biệt được tất cả trại sinh Hi-Sierra, còn một cái quan trọng là có cái băng đeo này chúng ta mới vào được phòng ăn.

Các em đang sắp hàng để nộp các giấy tờ và chờ interview

Băng đeo tay màu đỏ cho mỗi em

Giờ cơm chiều

Sau khi qua các thủ tục nhập trại (kỳ này chúng ta đến sớm, nên được làm nhanh), các em được một người trong Staff (cũng là một HDS) dẫn đi giới thiệu các nơi trong đất trại, những em mới đi lần đầu thì hơi ngỡ ngàng, chứ mấy em cũ thì đã rành sáu câu.

Các em được dẫn đi giới thiệu từng nơi

Đường đi trong đất trại không như Thảo Cầm Viên Sài Gòn, hay bằng phẳng như Disneyland, mà là lên đồi xuống dốc, bụi bay mịt mù. Có lên trên này rồi mới hình dung được các con em chúng ta sẽ phải làm gì, ăn uống nghỉ ngơi như thế nào trong suốt 7 ngày ròng rã này, các anh chị hãy thử tưởng tượng nhe, các em sẽ phải mặc bộ đồ uniform, còn gọi là class A này trong suốt thời gian liên tục trong các buổi ăn sáng, ăn trưa và ăn tối, sau bữa ăn các em có thể thay đồ khác, mới có ngày đầu tiên mà tôi đã thấy bộ đồ các em đã dính đầy bụi đất rồi, không biết những ngày sau đó sẽ như thế nào, cũng xin nói sơ qua về trại Hi-Sierra, đây không phải là một trại mà chúng ta hay các em vui chơi thường ngày, mà đây là một trại huấn luyện cho các em nam, mỗi năm một lần vào dịp hè, các em sẽ được học hỏi rất nhiều điều bổ ích, các em sẽ được sống hòa mình với thiên nhiên, các em sẽ tự đấu tranh sinh tồn mưu sinh và có óc phán đoán nhận xét nhanh nhất trong các tình huống khó khăn xảy ra và còn nhiều nhiều nữa, khi các em trở về, các phụ huynh nhớ hỏi xem các em đã gặt hái được những gì sau 7 ngày 6 đêm trên đất trại.

Gồng gánh lên đất trại

“Trưởng Kim ơi, need help please!”

Các em đang chuyển đồ lên đất trại

Bước kế tiếp là các em sẽ phải gồng gánh mang đồ cá nhân của mình lên chỗ đất trại nơi mà nhóm mình sẽ dựng lều, em nào mang đồ nhiều thì chắc là vất vả lắm, đường thì lên dốc, bụi bay mịt mù, trời nắng chang chang, "*ước gì có ba mẹ mình đi theo thì đỡ quá*", thật vậy nhìn các em có ba mẹ phụ giúp mà chạnh lòng cho các em một mình đơn côi!

“Cảm ơn mẹ đã giúp con”

“Thank You Daddy!”

Ngày đầu tiên các em sẽ phải thi bơi lội, đây cũng là dịp để các em tắm mát, nhưng thời tiết lúc đó có gió nên hơi lạnh, nghe nói các em phải pass lớp này trong ngày đầu tiên, rồi sau đó mới được xuống nước vào những ngày tiếp theo.

“Lạnh quá má ơi!”

Hồ nước các em chuẩn bị thi bơi

Sau khi các em nhập trại và được đi tour, lúc đó vào khoảng 3 giờ chiều, mà là ngày đầu tiên cho nên không có buổi ăn trưa, chắc là bụng em nào cũng còn cào ròi vì với sức các em mà chỉ có cái hamburger ở Burger King vào lúc 10 giờ sáng rồi thì gồng gánh ba lô thì làm sao mà no đủ, cũng may mắn cho các em (và cho các phụ huynh ăn theo nữa) là kỳ đi này các em được 2 vị mạnh thường quân chuyên môn lo cho các em là chị Vân Bình và chị Cúc Hạnh đã mang theo bánh mì sandwiches, cho nên các em cũng đủ calories cầm cự cho đến giờ ăn tối. Nhân đây cũng cảm ơn Chị Cúc Hạnh và Chị Vân Bình đã nghĩ đến các em, lo cho các em chu đáo, không những kỳ này mà các kỳ trại trước cũng đã có như vậy, hy vọng những lần sau các anh chị em trong LD cũng sẽ quan tâm đến các em như thế này. Cũng gửi lời cảm ơn đến anh Tuấn Sầm, Trương Tú, Trương Thân, Trương Dương đã thay phiên nhau ở lại đất trại cùng với các em, tất nhiên là không quên cảm ơn Trương Kim, người cầm cự suốt 7 ngày đêm "trên từng cây số".

Bánh mì sandwiches do Vân Bình và Cúc Hạnh cung cấp

Đồ ăn ở trên này phải dấu kỹ chứ không nghe nói gấu rừng sẽ xuống ăn, đang tán gẫu chuyện này thì nghe một giọng nói chen vào “*Các anh đừng sợ gấu, LĐ mình nhiều sư tử lắm, gấu cũng sẽ chạy bay xa!*” Cả bọn mỉm cười và tự hỏi sao kỳ vậy nè, có còn nhớ “*cái thưở ban đầu lưu luyến ấy*”, cái thưở mà “*em tan trường về, anh theo lê kê ...*”, cái thưở mà ngày nào cũng ca bài “*em hiền như Masoeur*”, cái thưở mà anh Thân ôm đàn đến nhà nàng rồi “*ra về mới nhớ mình quên cây đàn*”, hay là anh Tuấn Sầm cũng một thời “*yêu em anh soạn nhạc..*” mà sao bây giờ ai ai đó lại nở lòng nào gọi “Hà Đông”?

Thứ Bảy này là ngày đón các em về, anh chị nào muốn chính mắt mình nhìn thấy con mình như thế nào sau 7 ngày nằm rừng ở bụi, khách sạn ngàn sao, không có computer, iphone, ipad, thì xin tháp tùng phái đoàn lên Hi-Sierra để đón con.

*"Đường đi khó không khó vì ngăn sông cách núi,
mà khó vì lòng người ngại núi e sông"*

"Cảm ơn Ba Má đã lên đây với con. I love you all."

Phạm Phú Bình – Hi-Sierra 2011

Xin đón đọc phần 2: Camp Hi-Sierra 2011 - Đường về Thành Phố.